

"โซเชียล เน็ตเวิร์ก" ช่วยพัฒนาการเรียนการสอน

● นำเสนอเมื่อ 30 มี.ค. 2554

"โซเชียล เน็ตเวิร์ก" ช่วยพัฒนาการเรียนการสอน

ทุกวันนี้คำว่า "เว็บไซต์ โซเชียล เน็ตเวิร์ก" หรือ "เครือข่ายสังคมออนไลน์" ไม่ใช่คำใหม่ในสังคมอีกแล้ว โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารเขามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ทำให้โลกปัจจุบันกลายเป็นโลกที่ไร้พรมแดนไปแล้ว

ว่า การเข้ามาของเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ก็เป็นเสมือน "ดาบสองคม" ที่มีทั้งด้านดี และด้านเสีย ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ใช้จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือเกิดโทษแก่ตัวเอง

ในด้านการพัฒนาการศึกษาโดยอาศัยประโยชน์จากเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นทุกวัน "โซเชียล เน็ตเวิร์ก" ก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่จะทำให้ครูผู้สอน และนักเรียนใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น นอกเหนือจากเวลาที่อยู่ในห้องเรียน

ดังเช่นที่ "คณะกรรมการด้านการศึกษา" ของรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เพิ่งจะมีมติไปเมื่อสัปดาห์ก่อน ในการเห็นชอบที่จะกำหนดนโยบายอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการนำเอา "โซเชียล เน็ตเวิร์ก" มาใช้ในฐานะเครื่องมือการเรียนการสอน

ยกตัวอย่างในกรณีของ "เฟซบุ๊ก" หรือ "มาย สเปซ" เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ยอดนิยม ซึ่งทางคณะกรรมการฯ เล็งเห็นว่า แทนที่บรรดาเด็กนักเรียนจะอาศัยเว็บไซต์เครือข่ายฯ เหล่านี้ ในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือใช้เป็นพื้นที่ในการบอกกล่าวความรู้สึกของตนต่อคนรอบข้างเพียงอย่างเดียว แต่แอปพลิเคชัน หรือฟังก์ชันต่างๆ ของเว็บไซต์เหล่านี้ ยังสามารถเชื่อมโยงพวกเขาเข้ากับสถาบันการศึกษา หรืออาจารย์ผู้สอนได้ด้วย เช่น การส่งรายงาน ส่งการบ้าน หรือแม้กระทั่งแจ้งเตือนเกี่ยวกับวันเวลาสอบ เป็นต้น

...ขณะเดียวกัน

การที่ครูเข้ามาอยู่ในเครือข่ายสังคมออนไลน์ยังสามารถเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ได้เป็นหูเป็นตา ในการสอดส่องดูแลผู้ไม่ประสงค์ดีที่อาศัยช่องทางการติดต่อสื่อสารไร้พรมแดนนี้ เขามาสร้างความเสียหาย หรือก่อภัยคุกคาม โดยเฉพาะอาชญากรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศแก่พวกเด็กๆ ได้ ดังที่มีข่าวครึกครื้นอยู่บ่อยๆ กรณีของ "คิมิยะ ฮากิ" นักเรียนสาววัย 17 ปี ที่กำลังศึกษาในระดับเกรด 11 ของโรงเรียนแลงเลย์ ไฮสคูล ก็อีกตัวอย่างหนึ่งของการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู

โดยก่อนหน้านี้เธอมีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนเช่นเดียวกับนักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ "อู๋เบรย ลุดวิก" ทว่าครูผู้สอนของเธอได้แนะนำให้เธอ และเพื่อนในชั้นเรียนไซ "ทวิตเตอร์" ส่งข้อความหากัน แลผลที่ออกมาก็เป็นที่น่าพอใจ เมื่อปัญหาการเขียนที่เคยเยิ่นเย้อ และประณีตเกินไปก่อนหน้านี้ได้รับการแก้ไข อันเป็นผลจากการ "ทวิต" ขอความซึ่งมีการจำกัดอักขระอยู่ที่ไม่เกิน 140 ตัวอักษรต่อครั้งเท่านั้นนั่นเอง

ขอบคุณที่มาจาก **สยามรัฐ**

<http://www.siamrath.co.th/web/?q=node/44965>